

A' ROMAI TSASZARI ES AP. KIRALYI FELSEG-
NEK KEGYELMES ENGEDELMEVEL.

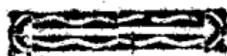
Ándúlt **BÉTSBÖL** Szombaton 20. Februáriusban 1790.

B E T S ! ! !

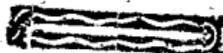
Gyászos óra! Sziveket jajjal töltött keserű szem-
pillantás!! véletlen történt váratlan környül-
állások!! búra tetézett bú!! bánattal elegyített bá-
nat!! vérző seben esett seb!! és mindeneknek szí-
veket gönyv özönbe borított szomorú történet!! A'
mi leg-kedvesebb fő Hertzeg Afiszonyunk, *Ferentz*
fő Hertzegnek volt kedves élete-párja, a' *Vürtem-
bergi Ersébeth H. Afiszony'* meg-hidegedett teste a'
nyujtó-padon fekszik! Nemes Lelkétől el-vált, és
ma reggeli 8 órától fogva; a' holtak közé számlál-
tatik! Egek mit hallunk!! Bóldog Isten miket ér-
tünk!! Ma; u. m. Tsöbörtökön reggeli 8 órakor in-
dítaték-ki a' Magyar Korona Bétsből a' F. Ts. K.
Udvari Kints-tárból; első Keresztény Királyunk *Sz.*
P *István*

Istvánnak minden ezzel lévő Klénodiumaival ed-
gyütt, a' már meg-irt mód-szerint. Ennek el indit-
tásakor, a' Ts. K. Udvarban olly nagy vala az
öszve-todúlt fokoságnak tolyongása, hogy talám
egy a' nép között fel-vetett alma a' földre nem es-
hétett volna. Még a' Korona meg-nem indittaték,
midőn ezen szomorú hír az öszve-todúlt fokoság
közé érkezék, hogy t. i. a' mi közönséges szere-
tetre méltán érdemes Hertzeg Aszfzonyúnk *Ersabeth*
halva-fekzik. — A' minden felől öszve-gyült fo-
koságnak minden felé lett szellyel válása után, már
félóra el-terjede az egész városban ezen véletlen
szomorú hír. Nem tsak a' Fejér népek, kiknek ezen
Hertzeg Aszfzony baráttyok és édes-annyok vala,
hanem nagy rangban lévő Férfiak-is sokon firva fo-
kodának, az aszfzonyok pedig jajgatva járnak vala
némely uttzákon, és egész Béts meg-illetődve göny-
vez vala. — Már tegnap, u. m. Szeredán reggel
a' szülésnek fájdalmi vették vala környül, ezen
kedves Hertzeg aszfzonyt, melyre nézve az Udvari
Templomban már 9 orakor ki vala téve a' Szentfég
érette — estvéli 8 és 9 orakor egy Hertzeg Kífszfz-
zonyt szüle, ki életben marada, maga pedig más
napra — *Tsötörtökön* reggeli 6 és 7 óra között a'
holtak közé költözék. Láttam már Erdemes Uri
embert, ki ezen szomorú történeten firánkozva —
ezen kedves H. Aszfzonymnak halálát nem hihette —
vagy nem képzelhette — — — — —

ezen az én önként ide rekesztett néma jegyzéseim,
az ő szomorú történetén esett titkos foházkodásaim.
— Ezen kedves Hertzeg-aszfzony vala talám tsak
egyedül az, a' ki magát az ő alatta lévő ember
tárfaihoz, leg alatonabb sorfú felebaráttyihoz a'
meg-alázodásig le botláván, magáról és maga mélt-
oságáról el-felejtkezvén, midőn a' *Práterben* a'
több aszfzonyfágok között nyájoskodik vala, tsak
arról lehet vala meg-elmerni, hogy a' kevélyfeg-
nélkül való szelid és alázatos maga viselésen kívül
tsak nem mindeneknél edgyügyübb ölteszetben vala
öltözve. Nemzetünköt annyira szerette, hogy egy

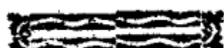

nemzeti köntösben látott Magyar mellett úgy elé nem kótlizott, hogy annak magát, mindenek' szemekláltókra meg - ne hajtotta volna, mellyet szémeinkel láttunk. Egész Béts városa valamint szivből szerette, úgy most kegyes szivből gőnyvez érte — 's azt kiáltja: édes Annyát el - veztetted! — Jó szivü olvafoim! ejtletek ti - is edgy edgy érzékeny gőny tseppet érte! mert ezen Hertzeg Afiszonyban nemzetünk nagy kintfét veztetted. — Midőn még tegnap a' szülés' fájdalmi között volna a' Hertzeg afiszony *Ersébeth*, már az ezen hírrel *Vürtemberg* felé indulandó Kabinét Kurir, N. M. K. Testörző Hadnagy *Török Mihály* Ur fel - készülve az Udvarban várakozik vala, hogy a' mely órában szülne, leg - ottan meg - indulhatna az örvendetes hírrel, a' mint leg - ottan meg - is indula — de oh fájdalom — egy 24 órákkal utanna indult más Kurir nyomban vivé utanna a' szomorú hirt, hogy ezen Hertzeg afiszony meg - halálazott. — Meg - jegyzésre - méltó, hogy a' F. Császárnak - is 2 Feleségei mind tsak 2 két esztendeig eltenek, valamint ezen véletlen halálú' kedves H. Afiszony. — *Ersébeth* *Vürtembergi* Hertzeg - Afiszony születetett Aprilisnek 21 - dik napján 1767 - dik esztendőben, és így még nem vala egészzen 23 esztendő. Attya volt *Vürtembergi* *Stuttgárdi* Hertzeg *Eugenius Fridrik*. — *Toskánai* *Ferentz* fő Hertzeggel lett házofsági öszve - kelése előtt 1788 - ban Jan. 6 - dikán, és így házofsági boldoglagban nem élt egészzen 2 esztendőt és 2 hónapokat. — A' született ujj Hertzeg Kírsafiszony meg - kérefztetett ezen hónapnak 18 - dikán délelötti 12 orakor, és *Ludovica*, *Francisca*, *Elisábéthának* neveztetett. A' meg - boldogult Hertzeg Afiszonynak hideg teste 19 - dikben ki fog a' parádé nyujtaztató padan közönléges helyre tétetni, 20 - dikban pedig

az Auszriai Fejedelmeknek, a' Kaputzinufoknál lévő temető börtökba fog az örök nyugalomba béteteni.

Le-inditák hát a' múlt tsotörtökön a' Magyar Koronát Bétsből Budára. Ezen Korona le-vitele mely sok külömbb külömbb féle befzédre és vélekedésre adott légyen alkalmatofaságot a' Bétsi köznépnek, ki nem lehetne mondani. Már tsotörtökön dél-előtt minden felé árulják vala ennek képét papirosra festve, egy szoval mennél véletlenebbül küldett le, annál többet befzéllenek erről. — Már Tsötörtökön bé-érkezett vala azon hir-is Bétsbe, hogy a' Magyar országi Auszriával közös határ-szélen óoó vállagatott nemes Magyar ifjak várják vala a' Koronát fegyveresen, Gróf *Forgáts* Ur vezérlése alatt, hogy ezt annál nagyobb pampával kifirhessék *Köptsénybe*, hól azon estve H. *Esterházi* Ur vendéglémes az egész sokofágot. Mitsoda tisztefés tételek és *Czeremoniák* között fog egészfszen Budáig le menni, ázt ez után fogjuk-meg-irni. Most tsak azt jegyzem-meg, hogy *Posonyból* lett fel-hozatásakor a Duna partyán lévő repülő hidig hífirém mint ujlágáro, és most mégint szerentfém vala a' Bétsi udvarból-vizfsza kiférni, mint ujlágiro — és így az én ujlágirofágom értt már egy nevezetes *Epocha*. — Következendő Testörzö vitézek hozták [völt fel-*Posonból* a' Koronát: „ Hadn. *Legát*, H. *Soth*, H. *Petkovits*, és H. *Zsitkovszki*: kik közzül 3-man meghóltanak és tsak H. *Soth* Ur vagyon még életben.

A' Felséges Tsálfár ezen folyó hónapnak 14-dikén, a' F. Hadi-Kantzellária Præfessének G. Hadik Ur ő Excellentiájának, tulajdon Levele által, által-adta, hogy az egész tsatázó lábon álló Armádiának, az első Vezéren kezdvén, le az utolsó köz-emberig, az ő Felsége nevében, ezen következőket adja tudtokra:

„Mint hogy ő Felsége a' maga életének végéhez közelit, maga háládatlannak tartaná magát, hogy ha az egész Armádának, azt a' minden alkalmatosságban és minden ki-rekelztés-nélküli közönségesen ő Felségéhez mutatott hivségét, vitézségét, és minden hátrálás vagy visszavonás nélkül önként meg-bizonyított készségét egész háládó megnyugvátsal meg-nem esmerné, és ezt az egész Tábornak tudtára nem adná. — „Ő Felsége, mive a' maga Táborban kapott nyavallyája tovább meg-nem engedte, kéntelenített a' Tábornak egészfen és vég képpen előbb el-hagyni, hogy-lem a' természet szokott folyásából, vagy az ő Felsége élete mondjából tsak vélni lehetett volna. — „Katonának lenni örökké mindenek felett való természeti hajlandósága vala ő Felségenek, és a' Tábornak nevekedését, mind külső-tekintetét, mind belső erejét, olly nagyra emelni, a' mint e' most áll, az ő Felsége legnagyobb szorgalmatosságának tárgya vala. — „Mint Országok' Fejedelme, minden ki-telhető eszközöket arra fordított, és mint Hadi-férfit, minden maga vefzedelmétől való hátrálás nélkül, minden szorgalmatosságát egész készséggel arra fordította, valami tsak a' beteg és meg-sebesedett katonáknak meg-

meg-tartásokra, vagy könnyebbedésekre, szükségesnek gondaltaták vala — és tsak egy különös katonai is ő Felsége előtt nagyra betsültetik vala. — „ A közelebb múlt esztendőbéli tsatázás, minden kívánságot, valamit tsak ő Felsége a' maga Atyai szívében, az Armádának betsületére, ohajt vala, tő-kélltetesen bé-telleyesített és meg-koronázott, és ez által az Armáda egész Europa előtt azt a' fényes hirt és méltóságot, mellyet meg-érdemel, el-nyerte. Ő Felsége ezt a' meg-nyugtató vigasztalást viszi el magával, hogy ugyan ezen Tábor azon fog lenni, hogy ezen nyert hírét ennekutánna-is fenn-tartya. — „ Minthogy ő Felsége, a' maga halála után, a' maga Atyai szorgalmatos szemeit az Armádára többé nem vetheti, téhát ezen ő Felsége hozzájuk mutatott háládatos belső szívefségé légyen tudtokra, és annak meg-esmérését azzal tegyék nyilvánosságá, hogy ők a' Státushoz és az ő Felsége helyébe következőhöz mindég éppen ollyon hívségesek légyenek, valamint ő Felségéhez valának. “

A' F. Tsászár, a' tsizmatlan *Augustinusok*' Szerzetéből, Péter *Johann* Pétert, az *Augustinusok* Templomabéli Vikáriust, és ugyan ezen Klastrom' Bibliothekáriusát, ki ő Felséginek mostoni nyavallyáji alatt gyontató Papja vala, egy ezen folyó hónapnak 10-dikén költ végezése által, 500 R. for. esztendei fizetés mellett, nem tsak maga rend-szerint való gyontató Papjának választotta, hanem azt-is keményen meg-határozta, hogy a' maga halála után, esztendőnként 300 forint Pensoja légyen.

Az ő Felsége Magyarok iránt, ezen esztendőben Jan, 28-dik napján tétetett Kegyelmes Rendelése, Budáról, szóról szóra.

Minthogy ő Felsége magát, a' következő Ország-gyűlésben meg-koronáztatni, és így maga-is abban személyesen jelen lenni szándékozik, tettett tehát ő Felségének, azon ország-gyűlést, tsendesebb időkre rendelni ugyan, de az 1791-dik esztendőn túl éppen nem halasztani: hogy így ő Felsége, mind a' jelen-való hadból származó gondoktól ürepedhesék, mind erejét fogyasztó nyavallyájából gyógyulhasson. Hogy pedig a' jövő 1791-dik esztendőre, az Ország-gyűlése, bizonyosan ki-hirdettetni, 's abban törvényes tartatni-is fog, erősíti ő Felsége maga Királyi ígéret tételével. Rendeli ő Felsége, hogy az ország-nak igazgatása és az igazságnak ki-szolgáltatása, ez esztendőben Májusnak a' ső napjától fogva, ismét ugyan azon lábra tételsék, mint volt 1780-ban, az ő Felsége uralkodásának kezdetében. Ő Felsége ezen idő szakasztól fogva, a' közönséges boldogság elő-mozdítására tzelozó indulattyaából, a' közönséges igazgatás formájában változókat rendelt vala: de mivel most már tapasztalta, hogy a' nép, a' régi igazgatás formáját inkább kedveli, és a' maga boldogságát, egyedül tsak abban keresi, és tsak abban találja-fel: tehát eleget téfzen a' nemzet ezen kívánságának is, és ki-hirdeteti, hogy minek utánna a' Vármegyék, Királyi szabad-városok és tulajdon szabadságu (privilégiumu) vidékek (districtusok) a' magok munkás birtokaikba, vizsfatétetnek, minden egyéb ujj rendelések, mellyek a' törvényekkel ellenkezni láttatnak, vizsfa-vétetnek

és erő nélkül valóvá tétetnek: hogy pedig ez által a' dolgoknak közönséges folytatásában semmi zűrzavar ne esék, kellek a' Vármegyéknek, az alatt, míg a' magok valóságos Fő-Ispányaik törvényes hatalmakat folytathatták, a' mostani hivatalban lévő Fő-Ispányoktól igazgattatni. — Továbbá azon rendelések, melyek a' Türelmet, a' Papok igazgatását, és a' Jobbágynakat illetik, a' magok erejében maradjanak meg. Az ország szent Koronája 's több ahhoz tartozó kintsek a' Budai várba vitessenek 's törvényesen őriztessenek. — Ezen Felsőges Rendelésnek vége-felé, a' következők olvastatnak — „ Vegyétek ez által a' mi atyaiszeretetünknek emlékeztető jegyeit, melyel mi a' Magyar nemzethez vífeltetünk, de vegyétek egyfelmind azt az ellene mondhatatlan, és örök időkre meg-maradó bizonyosságot, hogy mi a' törvény-adó hatalmat, mely az ország főbb-törvényeinek erejéről, a' Király és az ország Rendjei között megosztva vagyon, mint ezen Rendeknek meg-ronthatatlan tulajdonát fenn-tartjuk, és a' mi utánnunk következő Uralkodónak úgy fogjuk által adni, mint azt a' mi Elejinktől vettük: mi reméljük már most, hogy ti-is, hozzátok esedező hazátokat, azon a' módon, melyet magatok alkalmasabbnak tartatok, segíteni fogjátok.

A' mi név-szerint színte Atyánkfia a' Pesti Kurir után — azt irtuk vala közelebb költ Levelünkben, hogy Ország már a' miénk; de tsak alig, ha az atyafiság Liniáján nem hazudtunk; mert a' Jan. 29-dikén az *Allion* hegyéről költ Leveléből úgy

értjük, hogy ezek még ekkor a' Várban valának; de ezen hideg téli napokban olly nagy tüzi-fa szűkiben, hogy az ellenség ellen vert sorompokat már egymás után mind ki-ásták vala a' földből, és elégették, a' honnan már ez által sem segíthetnek tovább magokon. Azonban a' Basa, a' maga *Vidin*-ben Komendérozó Bátyjától segítséget várni meg nem szünik, és annál-is inkább, mivel ezen 2 Testvérek földes Urai ketten az egész *Rayának*, és minden örökségeket fogják akkor el-veszteni, midőn Orsovát el-vesztik. Azonban egy nap sem mulik-el, hogy a' Várból Törökök ne szöknének-ki, és inkább a' mi fogságunkba ne kívánnának esni, mintsem Orsovában, az ott lévő nyomoruságos veszedelmet álhatnák; a' honnan az Orsovabélieknek szármak már tsak mint egy 400 főre mennek. Tsak ezt írhatjuk hát eddig bizonyosan Orsováról.

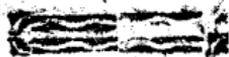
A' *Vidini* Törökök *Sofidból* várnak magoknak segítséget; de — *Obeister Liptay*, minden történetre nézve 4500 fegyveresekkel Négotinnál fülel, és az ő szélső-vigyázatai egészfzen *Thimokig* hatnak; az ő *Sergének* jobb szárnya egy uszhatatlan fáros helytől, bal szárnya pedig a' lábbalhatatlan *Dunától* fedtetik, azon-kivül, hogy előtte-is egy másáros hely találhatóik.

A' Kémek által ugy értettük *Vidinből*, hogy egy bizonyos *Erdélyi* seregbéli osztálynak *Kallafótkelé* lett elébb mozdulásával, egy Török hajó, mely a' mi ágyuinkhoz 900 lépésnyire közelített vala: ftereszül lövetvén, a' viz fenekére merítettett. Ezen hajó akarja vala magát a' *Duna* háta-meget egy

102

egy nem mefszje lévő szigetbe vonni; de míg ide érkezett volna, a' rajta lévő 40 Törökökkel odgyütt le üle a' viz' fenekére. Ezen hajóra csak hármat lövetett vala Kapitány *Gillet* egy 6 fontos golyóbisú ágyuból.

Valami Belgrádi Levelekből olvassuk, hogy *H. Potemkin* Ismailnal egészízen meg-verte legyen a' Törököket, és minden ágyuit el-foglalta az ellenségnek: ezen hír már ennyiben sem bizonyos, s még bizonytalanabb pedig az, hogy ezen ütközetnek alkalmatosságával az Oroszok magok is 12-ezeret el vesztvén, a' Törökök közül 30-ezeret öltönek volna meg. — Lembergől Febr. 4 dikén írják, hogy akkor már Generál *B. Alwintzi* oda meg-érkezett vólt, és Fegyvertármester *G. Coltorádó*, mint Fő-igazgatója a' Gallitziai Tábornak, közelebbrel várattott: a' több Gallitziaiba rendeltett Generálok is minden órán váratnak. A' Varsovi hírek szerint, az ott fekvő Lengyel Regementek is, parancsolatot vettek az ország-széleikhez közebb való mozdulásra, és a' széleken fekvő lovas Regementek erősítettnek. Minden Regementhez egy egy ágyu osztatott. — Midőn, egy Jan. 28-dikán költ Oláh-országai tudófitás-szerint, a' Generál *Májersháim* igazgatása alatt Tekusnál fekvő népünknek szélső vigyázóit, egy ellenséges sereg meg-támodta volna, *Toskána* Húszár Fő-Hadnagy *B. Intzedi* alatt valdóival, nemzeti és ezen Regement próbált vitézségével, olly módon állott ellent, hogy az ellenség, noha számára nézve a' mi Húszárjainkat igen sokkal fellyül haladta, 30-at maga közül a'

ttatározó helyen hagyván, szégyennel veretett vízfűz. Itt el-estenek 3 *Toskános* Húzfárjaink és 3 szabad feregbéliek. El-fogatott az ellenségtől egy ifjú szép Markotányos aszfzonyunk, egy Húzfár Káplár felesége, született Bralsói aszfzony, ki ezen ellenséges fereg igazgató Basájától, nem igen drágán u. m. 500 Léenen vásároltatott-meg.

Arad 5 dik Febr. Omnia dum perirent, Comes est post funera Virtus. — „ Arad Vármegyének Phylcusfa nagy emlékezetű *Rósa Ános* Ur, a' ki jeles tudománya mellett, fáradhatatlan szorgalmazás-gai, és soha el-nem únt igyekezeti által a' terhes nyavallyákban, és fekélyes betegségekben sínlődöknek enyhülést és egészséget adni tud vála, a' maga hires tudományával önnön magán nem segethétvén, a' természetnek engedett, életének 34-dik esztendejében Jan. 29-dik napján, 11 napi betegsége után kedves élete-párjától és 2 neveletlen árváitól végbútsát vévén. Ezen ritka példájú Ur azon első esztendőben hogy Aradra jött, látván a' szegény ügyefogyott betegeknek gyámoltalanságokat, leg-főbb szélül vette azt, hogy *Ipótály* ház építtesen; a' mely hogy mennél ártatlanabb fundusból fel-álhasson, a' *Ns. Vármegye* tagjainál az szegények nevében segítségért esedezvén, olly nagy *Lelkü Urak*ra talált, a' kik 100 forintoként ádták az alamisnát, e' mellett a' *Városnak* Elöl-járóit, és *Czéh* béli mester-embereket ezen *Keresztényi* tselekedetre kérni nem szülvén, olly nagy elő-menetellel vólt igyekezete, hogy rövid idő alatt jeles épület, minden belső kszületekkel és betegeknek szükséges eszkö-

közökkel helyre állott, és a' sinlödő szegény betegeknek, nem tsak alkalmas szállások, hanem élelmekre szükséges gondoskodások, és apolgatások egyetemben helyre hozatott, az itt lévő Chirurgoſok rendre váltogatván az Iſpotályi ſzolgálat tételeket, és betegek mellett való fáradozóſokat. Az illy nagy lelkü és felebaráti ſzeretettel tündöklő Hazafi megérdemli tehát rövid végső kívánásunkat: *requiescat in pace.*

Egy nevezetlen napon és helyen költ Levél, ſzóráról ſzóra, mint az első. — Hazafi Barátom! „Látam 11-dik Febr. Szala Egerſzegen, mint fogadta N. Szala Vármegye, már tsak nem tiz eſztendeig rabságban ſinlödő ſzabadságát anyai kebelébe viſzſza-térni. Első látásra mikor közzéjek bé-lépett, könyhúllatáſok özöne közt ölelték, tsókolták, mint egy kegyes anya, ſok eſztendőig hazáján kívül élt, viſzſza-térő gyermekét ſzokta ölelni. — *Inket Boldiſár* Fő Nemes, öntözte könyveivel, és forró tsókjaival illetve azon vigasztaló papiroſſat, melyre kegyes Fejedelmünknek ſzabadító igéji fel-vóltak jegyezve. Zengett a' palota, az *élljen Joſef* kiáltáſſal. De gondold meg Barátom! még ezen ſzivek ki-öntéſe' alkalmatofſágával-is a' Magyarok, el-nem felejték keſerves fájdalmakat, — az örömtől lett meg rézgedéſek mintha mondotta volna: — *ah vajha ne örülnénk moſt illy nagyon!* — „Ezen örömünk oka azon keſerűségünk el-mulásának, melyet tsak nem 10 eſztendeig, mellyünkben tápláltunk, ezen keſerves emlékezettel, nints ſzent Koronánk, nints ſzabadságunk. Ah miért kellett valaha illy

Kegyes Fejedelmünktől keferítettül „ — Édes és keferes érzékenységek fogták-el a' Magyaroknak sziveket — hol édes, hol keferü könyveket húllattak. — Láttál ekkor Barátom, egy Magyar ékesen szólló Fenelont, Méltóságos Szili Püspököt felállani, és a' megindult gyülekezetet, olly böltsen meg-szóllítani, hogy a' gyülekezet azonnal szívére egyébb érzékenységet nem ereztett, Királya és Hazája' tiszta szereteténél. — Be szépen, be okoson szollott ezen Mélt. Püspökünk — meg-mutatta, hogy a' Királyok akkor boldogok, ha sziveit birják jobbagyaiknak, nem pedig, hogy sok országokat birnak, a' nép pedig akkor boldog, ha bizik Fejedelmében, és szívetit hiveségével magára húzza. — Mélt. Gróf *Batyáni* Ferentz-is, mint Hazánk Nestora fel-kél, és olly ékesen szóllással, olly természetes következtésekkel, okokkal meg-mutattya a' gyülekezetnek azt, hogy a' mi Felséges Fejedelmünknek belső tulajdonsága, jóság, kegyesség, emberesség, felebaráti-szeretet, 's a' többi; azért ha valami ollyas viszfzás történetek estek-is, nem a' Fejedelem az oka, hanem a' Tronusnak az a' szokott szerentsétlensége, mely-szerint oda az igazság, az örállóktól ritkán júthat. — Néztem Barátom, ezen szíveknek tsatáját — láttam hogy a' Magyarok, valamint tüze, ugy mértékletelése-is vagyon — tsudáltam leg-inkább azt a' közép utat, mellyen Gróf *Batyáni* és *Szili* Püspök, a' Magyarokat vezették. A' Királynak hatalmát és a' Hazának szabadságát olly okoson balantzérozták, hogy egy Philosophus néző Hazán tsudálhatta. Ennek-utánna a' kegyes

írás szerint, hasznos és régi törvények szerint rendelkezéseket tettek, u. m.

(A' rofiába maradt.)

Annak utánna több helyes rendelkezések után, a' közönetet a' Fejedelemehez, fel-tették. — Itt tsudálni lehetett minden esmérő és érzékeny hazafinak, az ékesen írásnak módját, és hathatóságát a' szóknak: minden dolog, minden szó, a' maga helyén volt. — Orátor Magyarunk volt *Confiliárius Somfity Lázár*. *Mirabót* hidd-el, ékesen szollásával, ha fellyül nem mullya, leg-alább véle egy rangban van. — Három testvér *Skublitsok Horváth* fő nemefek, mint meg anyi vármegye oszlopi mütatták magokat. — Isten hozzád.

Erdélyben meg hirdettetett, hogy *Oldh Ország*-nak mind az *Olt* vizén túl, mind pedig az innen való részéből, szabad lészen ennekutánna, a' két kormányozó *Hertzegeknek*, *Coburg* és *Hohenlohe*-nak meg egyezésekből, minden portékát által szállítani *Erdélybe*, valamellyek tsak nem éppen a' közönséges elefégek közzé tartoznak: mint p. o. gyapjút, bőrt, viaszt, mézet, kordovánt, 's a' t. Marhát nem szabad ki vinni; de fertéseket igen. — Nagy öfztön ez az *Erdély Orzági Kereskedőknek*, hogy

ke.

kettős nyereséggel térhetnek vissza ezentúl Oláh Országból Hazájokba.

Rrüsszelből írják, hogy három felé mennek a gondolatok, az *Auftriai nevet* el hagyni készült Belgyiomban. A' Papfág akarja ugyan a' polgári szabadságot; de a' mellett azt is, hogy a' *Római Udvar*tól legyen függésben, még pedig vak függésben, a' Tartomány. A' fő Nemesség olly igazgatás formáját kívánna, mint a' *Venétziai*, az az, hogy ő lenne minden mindenekben. — A' polgári Rend Frantzia Országot forgatja maga előtt mustrául. A' Papfágnak eszelője a' *Mekleni Ersek*; a' fő Nemességnek H. *Aremberg. Vandernoot* a' Polgárfággal; *Vandermers* pedig a' Nemességgel tart. — A' különböző kívánlágok egymásba ütköznek; és a' hármas vízfásás tzélokra vezető utak is természet szerént kereszt utakká válnak. — *A' melly Ország magában meg hasonlik, el pusztl az!*

Bizonyos Bétsben lakó jó Hazánkflai e' következendő esztendő számot mutató Verseket küldötték hozzánk:

sVnt trla saCra; saCer reX, saCra Corona, Libertas
saCra; tVæ, hVnne! qVlBVs CresCIt aMor patrIæ,
In trlBVs hls patrIæ pater VnVs aMetVr; ab Vno
HæC tIbI sanCta trlas, InVloLata reDIt.

CVM Corona Libertás, VsVs, paXqVe tIbI hVn-
garIa reDIt.

Felséges Urúnak hogy legyen ezen egymásra tö-
 dült szomorú környül-állásai között, bizonyosan nem
 tudharjuk; mert a' nép ő Felségéről csak azt tud-
 ja, a' mit a' hirhez szokott szájak beszéllenek egy-
 másnak. Hogy utolsó-kenettel élt legyen ő Felsé-
 ge a' nem titok, tehát az is bizonyos hogy terhes
 és veszedelmes nyavallyák között legyen. —
 jövő héten bővebben meg-fogjuk hallani; mert fő
 Hertzeg *Leopold* mára váratik Bétsbe. — A' meg-
 boldogult Hertzeg afszonyt ma Pénteken már a'
 parádé nyújtoztató padon szemléljük minnyájon. —
 A' Kurirok mennék minden-felé és jönnek. — Ed-
 gyik gyász a' másikat éri: — A' fő Hertzegné Ud-
 vari gyászja ma u. m. Pénteken kezdődik. — A' Fel-
 séges Tsáfzár a' múlt hetekben a' maga aranyos
 kardját *Herentz* fő Hertzegnek ajándékozta ezen
 szókkal, hogy ezen kardot úgy betsülje, mint egy
 olyan kardot, melynek vasa egy Lothringiai vi-
 tézről maradt. — A' Felséges Tsáfzár meg-en-
 gedte, hogy azoknak az Obestereknek helyekbe,
 kik Generálok lettenek, a' Regementeknél maradjon
 a' tífztségbeli elő-mozdulás, és más Regementekből
 azon helyek ne-pótoltásának.